

maist, efs neid lomofessi ka talwe aial peab
latema?

Peet. Egga nemmad se kilmaga kañ-
na wilja kofko?

Hans. Ei kıl wilja, ehk mu nende tō
parrast neid wadetakse, kuid otse nende hād-
da parrast.

Peet. Mis hādada kıl sel hea liinofes-
sel peaks ollema?

Hans. Oh minno weñnife! kedda en-
nam tiusatakse, kui se mis hea on.

Peet. Tõssi se, agga kes neist peaks
putuma?

Hans. Ennā! kıl furjateggiaid wagga
lomale. Wabhest nerria hiir sõõb temma
pu sukest laiaks, ehk teeb augud alt; wah-
hest māltsas raiub selja takka augud sisse;
lind tulles wälja; suakse ärra; wabhest tüh-
bane pörrotab linto wälja ja sõõb; mon-
ni

ni leñnab wälja, kılmi tuul lõõb kedda
warfi mahha, ja raminastakse ä.

Peet. Et kile waenlast! kıl kilen hoid-
mist liinomehhel ka talwel.

Hans. Kıl, kıl, ja kui tulles tuisfne
ilm, mattab suud kiñni, ja saddo lämma-
tab neid ä, kui ei olle lauakenne pandud
warjaks aukude peäl, ehk tulles kılmi sa o
peale, siis tommatakse karda, ehk lõõb jä-
esse panned augud kiñni, separrast peab il-
ka waatma.

Peet. Millal temma isse siis wälja nou-
ab?

Hans. Kewwade warfi, et lummi on
rahkjas, kui tulles soe päwa-paiste paasto
aial, siis hakkab toito sama leppa ja pao-
urwest, ja angist aia äre, siis sadetakse wäl-
ja et Jummal nou on kätte annud.

Peet. Ho! Ho! jubba siis korda saab.

Hans. Mis siis, weñnife, siis saad sa
rõõm.